

Şuşa Realnı Məktəbi

Ermenilərin 30 ilə yaxın işğal müddətində tarixi Azərbaycan torpaqlarında tələbçiləri vəhşiliklərlə təhsil ocaqlarımızdan da yan keçməyib. Qarabağın tacı, mədəniyyətimizin beşiyi olan Şuşa Realnı Məktəbi də erməni terrorunun qurbanı olub.

Azərbaycanda maarifçiliyin böyük inkişaf yoluna qədəm qoyduğu dövrdə dini təhsil sistemindən dünyəvi təhsil sistemine keçid də gücləndi. Bu dövrdə Bakıda cəmi bir real məktəb və Gəncədə bir klassik proqimnaziya fəaliyyət göstərirdi. Belə bir mənərə Azərbaycanda nə əhəlinin orta təhsilə olan ehtiyacını, nə də sənaye və ticarətin artmaqda olan tələbini ödəyirdi. Zəruri tələb və ehtiyac Şuşada özünü xüsusi olaraq göstərirdi. Burada orta məktəbə olan tələb getdikcə artırdı. Şəhər əhalisi Şuşada proqimnaziyanın təsis olunması tələbinin nəticəsi qalmasını görüb 1880-ci il iyunun 30-da Peterburqa-Qafqaz komitəsinə müraciət etmişdi. Nəhayət, Şuşada belə bir məktəbin əsası qoyuldu.

Şuşa Realnı Məktəbi həqiqətən də dövrünün nümunəvi maarif ocağı sayılırdı. Buna görə də Qafqaz maarif nazirinin nümayəndəsi 1890-cı ildə şahzadə Ziaəddövlə Ənişirəvan mirzə Qacarı və antropoloq Şantri buraya gətirmişdi. Onlar burada tədrislə maraqlandıqda aydın olmuşdu ki, məktəbdə üzrlü və üzrsüz dərslər buraxanlar 7,64 faizdir. Bu göstərici xalqın elmə-maarifə həvəsinin əvvəlki illərlə müqayisədə nisbətən artdığını göstərirdi. Xalq xurafat əngəllərinə əhəmiyyət vermədən başqa xalqların dillərini də öyrənir, həmin dildə danışmağa və oxumağa cəhd göstərirdi. 1890-cı ildə Tiflis məktəblərində alman dili məcburi dil kimi öyrədildiyi halda, Şuşa məktəbində bu, könüllülük prinsipi ilə aparılırdı. Yeni açılan bu məktəblərdə ədəbiyyatın tədrisinə xüsusi diqqət yetirilirdi. Şuşa Realnı Məktəbinin müfəttişini evəz edən Şimanovskinin Qafqaz maarif nazirinin sərəncamlar bülletenində çap etdirilən "Bizim orta məktəblərdə, ədəbiyyat şagirdlərinin əxlaq tərbiyəsində, söhbətlərinin aparılmasında əsas silahdır" məqaləsi bir daha bunu təsdiq edir. Ümumiyyətlə, o zaman belə məktəblərdə ədəbiyyata xüsusi diqqət yetirilirdi.

Şuşa Realnı Məktəbində o dövrün tanınmış maarifçilərindən şəxslərdən Mirzə Salah bəy Zöhrəbəyov, Yusif bəy Malikhaqnezerov, Haşım bəy Vəzirov dərslər deyirdilər. Mirzə Salah bəy Zöhrəbəyov Fransada və Rusiyada təhsil almış görkəmli ziyalılardan idi. İbtidai təhsilini Şuşada molla yanında alan Mirzə Salah bəy sonra Fransaya yollanıb burada 12 il təhsil aldıqdan sonra Rusiyaya gələrək Sankt-Peterburq şəhərində təhsilini davam etdirmişdi. O, inqilabdan əvvəl Şuşaya qayıtmış, öz vəsaiti ilə burada məktəb tikdirmiş və həmin məktəbdə rus dili dərsləri deməyə başlamışdı. Bu

YENİDƏN REALLAŞIR

QARABAĞIN MAARİF OCAĞI TƏHSİL TARİXİMİZDƏ ƏVƏZSİZ İZLƏR QOYUB

tədris fəni üçün Mirzə Salah bəy Zöhrəbəyov "Azərbaycanlılar üçün rus dilinin tədrisi" dərslər vəsaitini yazmışdı. O, bir müddət Şuşa Realnı Məktəbində müəllim işləmişdi. Eyni zamanda, Firudin bəy Köçəri ilə birlikdə "Təlimatı-lisani-türki" dərslərini tərtib etmişdi.

Qori Müəllimlər Seminariyasının məzunu olan Yusif bəy Malikhaqnezerov isə müəllim, aktyor və rejissor kimi məşhurları idi. O da ibtidai təhsilini molla yanında almış, sonra Qori Müəllimlər Seminariyasında təhsilini davam etdirmişdi. Seminariyanı bitirdikdən sonra Zəngəzur qəzasında dərslər demiş, sonra Şuşa şəhərinə dəyişilmişdi. Yusif bəy şəhər məktəbində riyaziyyatdan dərslər deyirdi, həmçinin Şəhər Dumasının üzvü və həvəskar teatr truppasında fəal aktyor kimi iştirak edirdi.

Qarabağın görkəmli ziyalılarında Mir Haşım bəy Vəzirov da əvvəlcə molla yanında dərslər almış, sonra şəhər məktəbini bitirmişdi. Həmçinin İrəvan Müəllimlər Seminariyasında da oxumuşdu. Müəllimlər Seminariyasını tamamladıqdan sonra Böyük Vedi kəndində müəllimliyə başlamışdı. Sonra dəyişilərək Cavanşir qəzasının Alpout, Şəki qəzasının Kiçik Köynük, Cavanşir qəzasının Bərdə kəndlərində müəllimlik etmişdi. Bir müddət isə məktəb müdiri işləmişdi. Şuşada "Müsləman-rus" məktəbi yaradılanda Mir Haşım bəyi bu məktəbə direktor vəzifəsinə dəvət edirdilər. O, məktəbdə işləməklə bərabər, Şəhər bələdiyyə idarəsinə qəzasını seçilmişdi. Bundan başqa, o, Şuşa Realnı Məktəbinin hazırlıq sinfində də ana dilindən dərslər deyirdi. Haşım bəy Vəzirov həm də yaxşı bir yazıçı idi. O, "Döymə qapını, döyərler qapını", "Evlənmək su içmək

deyil", "Xan-xan" adlı komediyalar yazmışdır. Ədib bu komediyalarında köhnə adət-lərə, ailə-məişət məsələlərində xəstə əhval-ruhiyyəyə gülüşdür. Haşım bəyin rus dilindən bir neçə tərcüməsi də vardır. Bunların içərisində Şekspirin məşhur "Otello" əsərinin tərcüməsini göstərmək olar.

Şuşa Realnı Məktəbinin yetirmələri arasında, həmçinin məşhur Azərbaycan yazıçıları Əbdürrəhim bəy Haqverdiyev və Yusif Vəzir Cəmənzəminlini də göstərmək olar. Onu da qeyd etmək ki, xalqın maarifləndirilməsi, elmə yiyələnməsi işində müstəsna xidmətləri olan Şuşa Realnı Məktəbinin binasında sonradan bir sıra digər təhsil müəssisələri də fəaliyyət göstərmişdir.

Təhsilimizin inkişafına əvəzsiz töhfələr vermiş əzəmətinə, tarixi görkəminə, qədimliyini qoruyan Şuşa Realnı Məktəbi çox təəssüf ki, 1992-ci ilə qədər ayaqda durmağı

bacardı. 1992-ci ilin may ayında Şuşa şəhəri işğal edildikdən sonra isə erməni vandalları orada bir çox tarixi, dini abidələrini məhv etməklə yanaşı, Şuşa Realnı Məktəbini də yandıraraq xarabazara çevirdilər. Budur, artıq ilahi ədalət zəfər çaldı. 30 ilə yaxın işğal olunmuş torpaqlarımızın həsrətinə son qoyuldu. 44 günlük Vətən müharibəsində qazandığımız Qələbə erməni işğalçıların böyük külyalarını puç etdi. Onların qurduqları və neçə illərdir ki, həyata keçirməyə çalışdıqları planlar tarixin zibilliyinə atıldı. Təhsil ocaqlarımızı məhv edərək xarabazarıya çevirən işğalçı ermənilər isə bu dəfə "sınıf" də qalmadılar, bütövlükdə "məktəb" də qovuldular. Özü də ölkə başçısı cənab İlham Əliyevin dediyi kimi, düşməni öz torpaqlarımızdan iti qovan kimi qovduq.

Artıq doğma Şuşamıza təhsilimiz də qayıdır. Prezident İlham Əliyev və birinci xanım Mehriban Əliyevanın mayın 10-da Şuşa Realnı Məktəbinin binasında həyata keçiriləcək təmir-bərpa işləri ilə tanışlığı da bütün bunların uğurlu davamı kimi qiymətləndirilir.

Məsumə Babayeva,
"İki sahil"